

Álomország

Peti 8 éves kisfiú. Anyukáját 2 éve vesztette el. Édesapja felesége halála után, intézetbe küldte gyermekét.

Az intézetben működik külön iskola a hátrányos helyzetűeknek. Peti is ide járt. Jeles tanulóként tündökölt az osztályában. Nem is értette, hogyan került ide. Mikor eljött az örökbefogadás napja mindenki izgatott volt rajta kívül. Gondolta, ő úgysem kell senkinek és elbújt az épület legsötétebb zugába. A borult idő miatt a kis ablakon is alig szűrődött be a fény. Látta, hogy sorba viszik ki a gyerekeket az intézetből. Úgy vélte, ha lehunyja a szemét majd felébred vége lesz az egésznek. Álmaiban egy gyönyörű madár volt. Bejárta az egész világot és segített az embereknek. Mikor az erdő fölé ért egy gyönyörű, de félnék női hangra lett figyelmes. Leszállt, hogy segítsen neki. Egy hétfejű sárkánnyal volt dolga. Mivel ő kismadár volt, nem tudta, hogyan győzze le a nála sokkal nagyobb sárkányt. Amikor a kismadár nekirontott, a fenevad visszalökte ezáltal megsebezte őt. Peti minden szeretetét és bátorságát összeszedve újra megtámadta a hétfejű sárkányt, mely ebben a pillanatban földre rogyott. A kismadár tovább futott törött szárnyával a kacsalábon forgó torony felé, ahonnan a sikolyok hallatszódtak. A torony előtt egy hosszú hidat vett észre. Mikor odaért, egy manó várta. Úgy vélte ő lesz a híd őrzője.

- Hova, hova kismadárka?- Kérdezte mogorván a manó
- Hát... én csak a toronyhoz szeretnék menni. – Dadogta félnéken Peti
- Ahhoz előbb válaszolnod kell három kérdésemre!- Folytatta beszédét a híd őrzője.
- Rendben! Mik lennének azok?- Érdeklődött a kismadár.
- Először is... - Kezdte a manó

Lássunk egy egyszerűbbet. Mi az? Először ők gondoskodnak rólunk, később mi gondoskodunk róluk.

- Ezek a szüleink!- Felelte Peti
- Helyes!- Válaszolta a manó

Lássuk, erre tudod-e a választ? Mi az ami a gonoszban sosem lesz meg, de a jó viszont nem tud nélküle élni?

- Ez a szeretet. - mondta a választ egyből a kismadárka.
- Az utolsó kérdésem... jól gondold végig!

Mi a legbecsesebb kincs?

- Szerintem nem az arany meg a pénz, mert azokat mindenki szerezhethet. Az igazi kincs az a barátság és a szeretet, ezek nem jutnak mindenkinek ezekért meg kell dolgozni.
- A válaszaid helyesek voltak! Így már átmehetsz a hídon.

A kismadár szépen lassan közeledett a torony felé, amikor hirtelen megcsúszott és a mély felé zuhant. Ekkor édesanyjára gondolt és kitérte törött szárnyait, s az ég felé röpült, mert

tudta segítenie kell. Mikor az ablakhoz ért leszállt, és az ismeretlen nő felé indult. A nő lassan megfordult és bájos hangon a fiúhoz szólt.

- Kisfiam!

A fiú hirtelen nem is tudta mi történik körülötte. Az anya a fiú vállára borult és szorította, ahogyan csak bírta. Ekkor Peti úgy gondolta, hogy ez csak egy álom és fel kell ébrednie, mert minél tovább van édesanyjával, annál nehezebb lesz elbúcsúzni tőle. Nem tudott felébredni. Akárhogy próbálkozott nem ment neki. Édesanyja elengedte a kezét majd és így szólt a fiúhoz:

- Peti! Kisfiam! Gyere, menjünk együtt!

Peti édesanyja kezét fogva besétált a Mennysország kapuján. Az intézmény vezetői ekkor léptek be a pincébe, ahol rátaláltak a kifehéredett fiúra. A fűtés elromlott és a falon gáz szivárgott a levegőbe. ami miatt a fiú képtelen volt felébredni.

Peti az édesanyjával együtt boldogságban és szeretetben éltek a Mennysországban és olyan szabadok voltak, mint egy madár.